

Έχω φίλο και πνευματικό μου έναν ιεραπόστολο!

[Ορθοδοξία](#) / [Ιεραποστολή](#)

[Μανώλης Δημελλάς](#)

Η ιστορία που γράφει ένας διαφορετικός «πολεμιστής», ένας Έλληνας από εκείνους που δεν κουρνιαίζουν στο απέραντο γαλάζιο της πατρίδας, αλλά επιλέγουν να ζήσουν σε τόπους μακρινούς και ζορικούς για να μοιράσουν, πολλές φορές ακόμη και να σπάσουν, το χρόνο της ζωής τους συνήθως δεν γίνεται εύκολα είδηση. Έτσι και με τον ανήσυχο παπα-Γιάννη, έναν ιερωμένο μακριά από στεγνά και καθιερωμένα στερεότυπα, ειδικά όταν το γενικό πρόσταγμα ολόκληρων γενιών έδειχνε για λύση το «βόλεμα», εκείνος αφιερωνόταν στο Θεό μέσα από μια σταθερή προσήλωση για προσφορά στο συνάνθρωπο και το σπουδαιότερο μακριά από κάθε είδους ανταλλάγματα.

Πρόκειται για τον π. Ιωάννη (Τσαφταρίδης) που γεννήθηκε στον Αγ. Κήρυκο (Αγκερυκό) Ζακύνθου το 1969 και κατάγεται από την Σεβάστεια της Μικράς Ασίας.

Από το 1993 που χειροτονήθηκε Διάκονος στη Ζάκυνθο, υπηρετεί από διάφορες θέσεις στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας. Ζιμπάμπουε, Ζάμπια, Αίγυπτο, Νότιο

Αφρική. Το 1998 χειροτονήθηκε Αρχιμανδρίτης από τον μακαριστό Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας κυρό Πέτρο Ζ΄ στην Ζάμπια. Ενώ επίσκοπος Μοζαμβίκης εκλέγεται στις 7/10/2011, εκεί θα μείνει 5 χρόνια και στις 24 Νοεμβρίου 2015, εξελέγη Μητροπολίτης Ζάμπιας και Μαλάουι.

Αν κάτι ξεχωρίζει από μακριά στον χαρακτήρα του παπα-Γιάννη είναι η συναισθηματική νοημοσύνη του, ο τρόπος που αγγίζει τους συνανθρώπους μα και το εξαιρετικά λεπτό χιούμορ του, που είναι ικανό σε μια στιγμή να αλλάξει όλο τον κόσμο.

Το βιογραφικό του πλούσιο σε σπουδές, άρθρα, δημοσιεύσεις και επιστημονικές μελέτες, όμως τα χαρτιά δεν στέκονται ικανά να περιγράψουν το μέγεθος της προσφοράς και της αγωνίας για τον γείτονα που υποφέρει.

Λοιπόν ακούμε μαχητής ή πολεμιστής και τρομάζουμε. Φοβόμαστε, αφού στο μυαλό έρχονται σκηνές έντασης και βίας. Στην περίπτωση του Δεσπότη Ζάμπιας τα πράγματα είναι διαφορετικά.

Μπορεί άραγε το έργο ενός ιεραποστόλου να θεωρηθεί αυτονόητο;

Η κατασκευή μιας πηγής στην έρημο ή ένα μακρύ και επικίνδυνο ταξίδι βαθιά μέσα στη ζούγκλα πόσο είναι δεδομένα;

Ειδικά όταν ο στόχος δεν είναι ο προσηλυτισμός, μα το αυθεντικό νοιάξιμο στον

διπλανό μας που καίγεται από αρρώστιες και πνίγεται μέσα στη φτώχεια!

Μνήμες από το έργο του Μητροπολίτη κ. Ιωάννη από τη Μοζαμβίκη

Χάραμα στο Λορέτζο Μάρκες (σήμερα Μαπούτο), την πρωτεύουσα της Μοζαμβίκης, η πόρτα του σπιτιού του παπα-Γιάννη σπάνια βρισκόταν κλειστή. Το 24ωρο δεν έφτανε, ποτέ δεν ήταν αρκετό για να προλάβει τις υποχρεώσεις κι όμως δεν ξεχνούσε τίποτα, δεν άφηνε πίσω τα μικρά, ούτε και τα πιο μεγάλα παιδιά, που τριγύριζαν σα σμάρι γύρω του. Κι αν κάτι έδειξε προθέσεις, φανέρωσε τη στάση της ζωής του, ήταν εκείνη η πρώτη επιλογή της μαύρης Παναγιάς, της Φωτοδότρας, που φτιάχτηκε από τα χέρια του Ζακύνθιου καλλιτέχνη Διονύση Πάλμα κι έπειτα πήρε τη θέση της, να καλωσορίζει και να ευλογεί τους πιστούς στην είσοδο της μητρόπολης.

Εκεί μέσα σε ατέλειωτες υλικές ανάγκες, σε διαρκή πνευματικά ερωτήματα και ανάγκη για σταθερές απαντήσεις δεν γύρισε πλάτη στην μνήμη, δεν έσβησε το παρελθόν. Θυμήθηκε και έκανε το πρώτο μνημόσυνο στην ιστορία «υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του ιδεαλιστή και πρωτοπόρου ελευθερωτή Δημήτρη Τσαφέντα», του ξεχασμένου από τους πολλούς «κολοράτου» Έλληνα που έδωσε το πρώτο και πιο δυνατό χτύπημα στο Απαρτχάιντ.

Μετά από 5 χρόνια δουλειάς στη Μοζαμβίκη ακολουθεί τα βήματα ενός από τους πρώτους Έλληνες μετανάστες. Όπως ο κυνηγός Νικόλας Βλαχάκης, όχι όμως για να κυνηγήσει άγρια θηρία.

Ο παπα-Γιάννης θα συνεχίσει να παλεύει με τις ανθρώπινες ανάγκες, τις εξωτερικές και εκείνες τις πιο ύπουλες, τις κρυφές μας εσωτερικές. Θα ανεβεί Βόρεια, θα περπατήσει παράλληλα με τον ποταμό Ζαμβέζη και θα περάσει στην γειτονική χώρα, τη Ζάμπια, από εκεί θα συνεχίσει την ανεκτίμητα αδιάκοπη προσφορά του.

OneZambia, OneNation

Η Ζάμπια είναι μια μεσόγεια χώρα στα βόρεια της Νότιας Αφρικής με έκταση 752.614 τ. χλμ. τα 11.890 από αυτά καλύπτονται από νερό. Συνορεύει με τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό βόρεια, την Τανζανία βορειοανατολικά, το Μαλάουι ανατολικά, τη Μοζαμβίκη, τη Ζιμπάμπουε, τη Μποτσουάνα και τη Ναμίμπια νότια και με την Αγκόλα στα δυτικά.

Ο πληθυσμός φτάνει τα 15 εκατομύρια και αποτελείται από 73 φυλές με τις περισσότερες να μιλούν τη γλώσσα Μπαντού και τα Αγγλικά, αφού μέχρι το 1964

ήταν μια Εγγλέζικη αποικία. Το 90% των κατοίκων ανήκουν σε 9 κύριες φυλές: Nyanja-Chewa, Bemba, Tonga, Tumbuka, Lunda, Luvale, Kaonde, Nkoya και τους Lozi.

Η περιοχή επεκτάθηκε από τους Βρετανούς αποίκους το 1905 με την κατασκευή ενός σιδηροδρόμου. Χάρη στην κεντρική τοποθεσία του και τη θέση του στο σιδηροδρομικό στο σταυροδρόμι, μεταξύ του Great North Road και το Great East Road, η πόλη Λουσάκα είχε επιλεγεί να αντικαταστήσει την πόλη Λίβινγκστον, ως πρωτεύουσα της Βρετανικής αποικίας της Βόρειας Ροδεσίας (Νότια Ροδεσία είναι η σημερινή Ζιμπάμπουε) το 1935. Με τη συγχώνευση της Βόρειας Ροδεσίας (Ζάμπια) με τη Νότια Ροδεσία (Ζιμπάμπουε) και Nyasaland (Μαλάουι) το 1953, η Λουσάκα έγινε το κέντρο των πιο μορφωμένων κατοίκων. Πρόκειται για όλους εκείνους που βοήθησαν και τελικά οδήγησαν στη δημιουργία της Δημοκρατίας της Ζάμπια. Τελικά το 1964, η πόλη Λουσάκα έγινε η πρωτεύουσα της νεοσύστατης χώρας, με πρώτο πρόεδρο τον δάσκαλο KennethKaunda.

Η σύγχρονη εποχή βρίσκει τη χώρα σε μια έντονη προσπάθεια ανάπτυξης, εδώ υπάρχει αρκετός ελεύθερος χώρος, όσο για το έδαφος και το υπέδαφος εκεί κρύβονται πολλά «δώρα» για τους επίδοξους επενδυτές.

Η Ζάμπια είναι η έβδομη χώρα παγκοσμίως σε παραγωγή χαλκού και πρώτη σε ορυκτές ενώσεις κοβαλτίου για όλη την Αφρική.

Από τη μια η στρατηγική της θέσης για τις μεταφορές και το εμπόριο σε όλη την

Αφρικανική ήπειρο (συνορεύει με οκτώ χώρες) και από την άλλη οι τεράστιες δυνατότητες στην πρωτογενή παραγωγή που ουσιαστικά παραμένει ανεκμετάλλευτη, αφού από τα 42 εκατομμύρια εκταρίων, κάθε χρόνο καλλιεργούνται μόνο το 1,5 εκατ. εκτάρια.

Να σημειώσουμε ότι στο έδαφος της Ζάμπια υπάρχει το 40% του νερού της Κεντρικής και Νότιας Αφρικής. Στα παραπάνω έρχεται να προστεθεί και το φιλικό περιβάλλον που προσπαθεί να διαμορφώσει το κράτος. Από τη μια οι σταθερές δομές διακυβέρνησης και τα εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα εγκληματικότητας, παράλληλα με ελκυστικούς νόμους και ένα σωρό φορολογικές απαλλαγές με στόχο την προσέλκυση ξένων επενδύσεων.

Ένας ακόμη τομέας που γνωρίζει ανάπτυξη στη Ζάμπια είναι και ο τουριστικός, με το 10% της συνολικής έκτασης της χώρας να είναι «προστατευόμενες περιοχές άγριας φύσης» μοναδικής ομορφιάς. Με εξαιρετικό δείγμα τους καταρράκτες Βικτώρια (Victoria Falls) που σχηματίζονται από τις υδατοπτώσεις του Ζαμβέζη, τέταρτου σε μήκος ποταμού της Αφρικής, τους ανακάλυψε στην 2η αποστολή του ο Σκωτσέζος ιεραπόστολος-εξερευνητής Ντ. Λίβιγκστον το 1854 και σήμερα θεωρούνται ένα από τα φυσικά θαύματα του πλανήτη μας!

Αν όμως για τους επενδυτές κρύβονται «χρυσές» ευκαιρίες για τους Ζαμπιάνους τα πράγματα δεν είναι εύκολα. Το 60,5% ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, με μέσο εισόδημα για την προηγούμενη χρονιά 2014 τα 1680 δολάρια.

Είναι ενδεικτικό ότι το νόμισμα της Ζάμπια φέτος έχει υποτιμηθεί 53% έναντι του δολαρίου. Μα η απόσταση είναι τέτοια κάνει την απίστευτη δυστυχία και τη φτώχεια να μην μπορούν να μας πλησιάσουν!

Τα παιδιά έχουν πληγεί σοβαρά από την επιδημία του HIV και στη Ζάμπια, περίπου 150.000 από αυτά υπολογίζεται ότι ζουν με τον ιό HIV και να συνυπολογίσουμε ότι 600.000 έχουν μείνει ορφανά από το AIDS. Ωστόσο, τα στοιχεία αυτά μειώνονται και η Ζάμπια αναμένεται να επιτύχει το στόχο της για μείωση των νέων μολύνσεων του παιδιού κατά 90%, μέχρι το τέλος αυτής της χρονιάς.

Στις 31 Ιανουαρίου 2005 θεμελιώθηκε στη Λουσάκα ο πρώτος Ιερός Ναός Αγίων Βασιλείου και Δημητρίου. Υπάρχει άμισθο ελληνικό προξενείο που έχει έδρα τη Λουσάκα με εποπτεύουσα αρχή την ελληνική πρεσβεία της Χαράρε. Η δεύτερη ελληνική κοινότητα είναι στην πόλη Κίτουϊ έχει την επωνυμία Ελληνική Κοινότητα Κόπερμπελτ (Copperbelt Hellenic Community) και εδώ βρίσκεται και ο ιερός ναός του Αποστόλου Ανδρέα. Στην πόλη Λουάντα, βρίσκεται ο ελληνορθόδοξος ιερός ναός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου.

Στη Ζάμπια υπάρχουν Προτεστάντες σε ποσοστό 75.3%, καθολικοί 20.2%, άλλες θρησκείες 2.7% (Μουσουλμάνοι, Βουδιστές, Hindu και Baha'i) και Άθεοι 1.8% (2010).

Φωτογραφία: Καλλιόπη Μαλλόφτη

<http://bit.ly/2pe8k5J>